

Homer, Odyssee 1,1–10

— υ υ|—υυ| — υ υ|—υυ|— υ υ|— ×
Ἄνδρα μοι ἔνν-επε, μοῦσα, πολύτροπον, ὃς μάλα πολλὰ

— υ υ|—|—|—υυ|— υυ|—υ υ|— ×
πλάγχθη, ἐπεὶ Τροί-ης ἱερ-ὸν πτολί-εθρον ἔ-περσεν·

— —| —|—|—υυ|—υυ|— υυ|— ×
πολλῶν δ' ἀνθρώπων ἴδεν ἄστεα καὶ νόον ἔγνω,

— υ υ|—|—|—υ υ|—υυ|— υυ|— ×
πολλὰ δ' ὅ γ' ἐν πόντῳ πάθεν ἄλγεα ὃν κατὰ θυμόν,

— υ υ|—|—|—|—|—υ υ|— ×
ἄρ-νύμεν-ος ἦν τε ψυ-χὴν καὶ νόστον ἐ-ταίρων.

— —|—υυ|—|—|—υυ|—υ υ|— ×
Ἄλλ' οὐδ' ὥς ἐτάρους ἐρ-ρύσατο, ἰ-έ-με-νός περ·

—|— υυ|—υ υ|—υ υ|—υ υ|— ×
αὐ-τῶν γὰρ σφετέρη-σιν ἀτασ-θαλί-η-σιν ὄ-λοντο,

—υυ|—υυ|— υ υ|—υ υ|—υ υ|— ×
νήπ-ιοι, οἳ κατὰ βοῦς Ἵπερ-ί-ο-νος Ἥ-ε-λί-οι-ο

—υ υ|—υ υ|—υυ|—υ υ|—υ υ|— ×
ἦσ-θι-ον· αὐτὰρ ὁ τοῖσιν ἀφεί-λε-το νόστιμον ἦμαρ.

— υ υ|—υ υ|—υυ|— υυ|—υ υ|— ×
τῶν ἀμόθεν γε, θε-ά, θύγα-τερ Διός, εἶπε καὶ ἠ-μῖν.